

פרוטוקול מס' 9 / ד

מישיבת ועדת הפנים

סיומ ג' י"ט בכסלו תשט"ו - 14.12.54

בשעה 17.30

נרמחים : היו"ר נ. חת
 ע. איכילוב
 א. אליטר
 ד. בסטובי
 ס. חזני
 י. ישעיהו
 ח. סגורי-כהן
 א. כלפון
 א. פרי
 ב. קמין

מזמנים : שר הפנים, י. רוקח
 א.ט. טויאל - מנהל מסדר הפנים

על סדר-היום :

1. הצעת חבר הכנסת ס. חזני לתיקון סעיף 11 של חוק פקודת העיריות 1950.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר נ. חת:

השאלה הראשונה העומדת על סדר היום היא: הצעת חבר הכנסת ס. חזני הסטילה על ועדת הפנים ליזום את תיקון סעיף 11 של חוק פקודת העיריות 1950.

ס. חזני :
 כמובן שאין ברצוני להתחרות עם הממשלה בסטח החקיקה, ועל כן ביטוח הצעתי הוא אחר. אני מציע כי ועדת הפנים תמליץ בפני הממשלה או בפני שר הפנים להביא בהקדם הצעת תיקון לסעיף 11 של פקודת העיריות 1950, לפיה תוסטט החובה של ישיבה במקום ששה חדשים לפני היום הקובע.

הנימוקים הם שנים: האחד - הדבר סכביד כי למעשה חלה חובת הישיבה במקום כ-13 חודש לפני יום הבחירות לאור המצב הקיים. כי ששה חדשים שהם החובה לישיבת קבע פלוס שבעה חדשים אלה שיעברו סמוך היום הקובע ועד ליום הבחירות הם ביחד 13 חודש. בשנה האחרונה היתה הנדירה במקום למקום רבה הן לאור התנועה טן העיר אל הכפר, הן לרגלי השיכונים השונים והעמסים בכללם, ואם נשאיר את המצב כמות שהוא הרי שבסלול זכות בחירה סאלפי בחי אב. על כן תומך אני בהסטטה זו.

הנימוק השני הוא בענין איחוד פנקסי הבוחרים, כלומר סיווג פנקסי הבוחרים לרשות הטקסטית עם רשימת הבוחרים לכנסת. כדאי לחסוך בהכנת פנקס בוחרים טקומי

מיוחד וקודם כל מטעמי חסכון. על רשימת הבוחרים לכנסת לשמש בטיס לרשימת הבוחרים לרשות הטקוטית, ובייחוד לאחר ששמענו ספי שר הפנים עצמו כי איזורי הבחירה לכנסת כבר הותאמו לתחומי הרשויות הטקוטיות, והן כבר חופפות.

אולם אם הגבלה זו של ששה חדשים תישאר בתקפה לגבי הבחירות לרשויות הטקוטיות, סה שאין כן לגבי רשימת הבוחרים לכנסת - יכניס הדבר אנדרלוטוסיה רבה. אף אם נסכים להוציא את הצנז הזה - נוכל לבצע את הדבר באופן אוטוטטי, טאחר שהתחנטיים הגיאוגרפיים של המועצה הטקוטית ושל אזור הבחירות - חופפים.

אני רואה בהצעת תיקון זו כל קשי פרודורלי. יכול שר הפנים להביא הצעת תיקון כזאת. אין צורך שהתקון יופעל עד לפני היום הקובע, אולם מבחינה מעיית טוב שהפקידיים ידעו עליו כבר עתה.

היו"ר נ. חת:
נדטה לי כי הצעתו השניה של חבר הכנסת חזני אינה בת-ביצוע. הבחירות לשני הטקוטות נערכות באופן נפרד, לפי חוקים נפרדים, בעזרת ועדות בחירה נפרדות והרכב בוחרים אחר. בחוק הבחירות לכנסת נקבע למשל כי הבוחרים יכולים להיות אך ורק אזרחי המדינה, סה שאין כן לגבי הרשויות הטקוטיות. ויש בזה כדי להכניס הבדל טובסטטיבי ברשימת הבוחרים.

ללא תיקון חוק פקודת העיריות בכללו וללא התאמתו לחוק הבחירות לכנסת - איני רואה כל דרך לביצוע הצעה כזאת.

שר הפנים י. רוסח:
נכון כי הפעם יש פער של 13 חודש, אולם הוא סקרי בלבד. יכולות להיות בחירות כלליות צמודות ויכולות להיות בחירות נפרדות באפריל. הדברים משתנים ואינם מבחינת חוקי קבע.

בחנתי את השאלה הזאת. החוק המנדטורי קבע בסעתו ישיבת קבע של 12 חודש לפני היום הקובע, ואילו שר הפנים לשעבר, סר סטה שפירא, העמיד את התקופה על ששה חדשים בלבד. והיה בכך משום צעד ליברלי גדול. אולם כאן יש לשים גבול ואין מקום להקטנה ולצמצום נוסף.

אין הבחירות לרשות הטקוטית כבחירות לכנסת. כאן צריך להיות קשר בין האדם ובין העיר לפחות במשך תקופה מינימלית, לא פחות מששה חדשים. איני טאור לי כי אם יבוא למסטר העסק יהודי באחד לינואר וישב בה שלשה ימים עד השלשה לינואר יוכל להיבנות מזכות בחירה בטקוט. כי הרי אם תבטל את ששה החדשים תוכל מפלגה זו או אחרת להעביר ביום סמליים חמש מאות איש למקום אחר לשם דישום, אחר-כך להחזירם למקומם ולהביאם שנית ביום הבחירות. וכך ייהנו מזכות בחירה כאלה מזכות זו אינה מגיעה להם כלל. יבואו אנשים טאטאול יירשטו כדרים בנחלת-אחים, וביום הבחירות יבואו שנית על טנת להצביע.

נכון שהחפיפה באיזורי הבחירה תקל בהרבה. אין ספק כי הרשות הטקוטית תוכל להיעזר בחומר שתקבל, אך בכל זאת אין הדברים זהים, ולדאבוני לא אוכל להמליץ על כך בפני המטסלה.

העיר היא בבחינת מסק. כלכלה, טים, תחבורה, בתי ספר, רהיטים טהווים באופן קונקרטי נכסיים של מסק, ולא תהיה בידי העיר היכולת לשמור על נכסיה אם אוכלוסייתה לא תהיה קבועה.

לולא הייתי מצטיד בטעתו - לא היה הדבר עולה על דעת איש, אלא שההצמדה שהצמדתי עוררה יצרים ומחשבות. אנו די ליברלים. אצלנו גיל הבוחר הוא 18. לא כן בארצות אחרות. אצלנו תקופת ישיבת קבע היא ששה חדשים ואילו באנגליה למשל שנתיים. עלינו להיצמד לחוק הקיים, ולא עוד לבקש להקטין את התקופה הזאת אותה קובע החוק.

ע. מס' 7 :

אחת מן השתיים: אם קיימת בקרת כלשהי שהאדם הנרשם גר מאז היום הקובע ועד ליום הבחירות באותו המקום - הרי דין הבקרת הזאת טוב ויעיל בין אם תתקבל הצעת חזני ובין אם לא תתקבל. הוא הדין. אם קיים חשש הרי הוא קיים גם לגבי ששה החודשים שלפני היום הקובע. יכול כל אדם להופיע במקום ולהירשם כדייר משנה באותו יום שיש בו כדי להקנות לו את זכות הבחירה אחר-כך. ההנחה הללו והחששות האלה קיימים בשני המקרים. אם כי אני כשלעצמי אינני מעלה על דעתי אפשרות כזאת, כי אין זה פשוט כל כך.

בהצמדת הבחירות של הרשויות המקומיות לכנסת יש, כפי שאמר שר הפנים, הגיון טטויים. העניינים הם כה שלובים ומצדיקים את עריכת מערכת הבחירות והמפקד הפוליטי והרעיוני גם יחד הן בשביל השלטון המקומי והן בשביל השלטון המרכזי, והבוחר יתן את קולו בעת ובעונה אחת גם כאזרח המדינה וגם כאזרח המקום. הבחירות לכנסת הן לא פחות אחריות מאשר הבחירות לרשויות המקומיות.

אני חושש שתהיינה רשויות מקומיות שלא תהיינה מוכנות לבחירות ביום הקובע. אם למפלגה זו או אחרת, אם לקואליציה זו או אחרת יהיה אינטרס לא להתמודד בבחירות יחד עם הכנסת - הרי שתדחה ותודיע פני אינה מוכנה. ואז לא תהיה לשר הפנים ברירה אלא להשתמש בזכות שניתנה לו ולדחות את הבחירות באותו המקום.

הצעתו של חבר הכנסת חזני מוציאה סכלל את האפשרות הזאת באסרה, כי רשימת הבוחרים לכנסת שבתחומי שיפוט של רשות מקומית פלוגתית היא המשמשת רשימת הבוחרים לאותה הרשות. נכון שיש נדידה, אולם היא אינה משמשת לפי דעתי גורם מכריע.

לפי דעתי, אותו ההגיון האומר שלכנסת של מדינת ישראל יש זכות בחירה רק של אזרחי מדינת ישראל ואדם שאינו אזרח אינו יכול לבחור, כך גם יש לשלול סלא-האזרחים את זכות הבחירה לרשויות המקומיות. כי לגבי יהודים אין כל בעיה. כל המעוניין יכול לקבל אזרחות, וזה שאינו רוצה - יש לשלול ממנו גם את זכות הבחירה לשלטון עירו ומקומו.

א. פרי :

הייתי בשעתו שמוך לדיון הזה וגם להחלטה בענין היום הקובע. אולם במשך הזמן התברר גם לי וגם לחסידי התקנה הזאת כגור, שכונת החוק לא באה על סיפוקה. אינני מתנגד לכך שהאדם הבוחר לרשות המקומית יהא חצי שנה באותו המקום, וזאת באמת היתה כוונת החוק, אולם התקנה הסנייה היתה בעכריו. ניתנה הרשות בידי השר לקבוע את היום הקובע ברצונו. והתחילו לקבוע את היום הקובע כך שלאסמו של דבר נסתלפה כוונת החוק והוא התרוקן מתכנו. אולם לא התכוונו לכך שעל הבוחר לשבת 13 חודש באותו המקום. אנו מעוניינים להחזיר לחוק את משמעותו האמיתית. לו היה זה ענין של ששה חודשים, איש מאתנו לא היה מעורר את השאלה הזאת, אבל הסדור הוא ב-13 חודש. אדם שעבר מחולון לתל-אביב בגבולות הזמן הזה, הרי שלא תהיה לו זכות בחירה לא בחולון ולא בתל-אביב.

אפשר להציע הצעות אחרות, אבל העיקר הוא להחזיר לחוק את משמעותו. על כן אני תומך בהצעת חזני, כי אינני רואה דרך אחרת לסמור על כוונת החוק אלא לבטל את חובת הישיבה במקום ששה חודשים לפני היום הקובע.

היו"ר נ. חת :

היום הקובע הוא מושג מטפטי. היום הקובע הוא אותו היום שבו מתחילים את עריכת רשימות הבוחרים, הכנת פנקס הבוחרים.

אני קורא את סעיף 11 של החוק:
"הזכות להירשם בתוכה לכל אדם שנתקיימו בו שני אלה: אחד - ביום
הקובע ובמסך ששה חדשים שקדמו לו היה מקום מגוריו הקבוע בשטח
הכלול ביום הקובע באיזור העיריה".

ע. איכילוב :

שאלה זו איננה שאלה ספוגתית. עלינו
לקבוע את עמדתנו סנקודת דאז
טוניציפליית. השתתפתי עשרות בשנים בחיים הטוניציפליים של אחת הערים
הגדולות ביותר בארץ ואני מכיר את הבעיה סקרוב. לגבי הכנסת הרי
אין הבדל אם האזרח גד במקום זה או במקום אחר. לא כן לגבי הרשות
המקומית. על האדם לשקול בטי הוא רוצה לבחור לאור המציאות באותו
המקום. אם הוא ירצה נסיסוס 'אזניקטיבי לא יוכל לשפוט על יסוד
יום אחד בלבד. לא תהיה לו ידיעה מספיקה של אנשי המקום ולא ידע
להצביע בשביל האנשים הנכונים והמתאימים. חוק זה נותן מקום לזכות
האלטנטרית של האזרח לבחור הנהלה ששלו כדי לנהל את עניני המסק.

איני רוצה לחזור על הניסוקים
שהושטעו קודם לכן. אם נבטל את הדבר תהיה קיימת אפשרות תיאורטית
להעביר אנשים באחד לינואר למקום אחר על סנת שייחנו טזכות הבחירה.
נכון שבערים הגדולות אין לכך ערך, אבל לא כן לגבי אותם חטישים-
ששים טועצות.

אין כיום ספלגה שאינה נושאת
באחריות לשלטון המקומי. ואין זה עוד ענין של ספלגה אחת הרוצה
להבטיח את זכותה. קיימת חלוקה טגוונת, ואין עוד לחשש זה מקום.

אין להתעלם מן הגשר שבין הבוחר
לבין הרשות המקומית בענין ניהול המסק. אדם הגר בחורף במקום מסוים
יודע אם תוקנו הדרכים, אם קיים ביוב ואם היו שטפונות. האדם הנמצא
בקיץ יודע אם מצב הטיים, אולם האדם החדש, היושב במקום יום או
יומיים לא יוכל לדעת על כך.

החלטנו בכנסת על הצמדה. אולם עם
כל הכבוד לחסכון הכספי ולחסכון העצבים, הרי כשאני בזכר כי נתערבבו
כאן שיקולים טדיניים בשאלות משקיות אני טלא חרדה. כיום לא עוד
נתבע מן העיריה לטלא את היעוד הלאומי. עלינו לאפשר למסטר
הטוניציפלי לצעוד קדימה, עלינו לסייע בידו לשמור על סגרתו.
כאזרחי הטדינה נחטא לטטרה אם נכניס הצעות שתבאנה לקלות ראש וחוסר
רצינות בקביעת הטוסדות המנהלים את הרשויות המקומיות.

אשר להצעה השניה. אם יכניסו את
ענין הרשימה האחידה - לא יתקיימו הבחירות לכנסת ויתהוו סיבוכים
עצומים. הבחירות טחייבות רשימות נפרדות והריני מזאיר מפגי רשימה
אחת.

א. אלישר :

הרצון הכביר לתת הקלות ולהעמיד
את הכל על אותה דרך טובה בכדי
להקל על העולה להתאקלם מתנקם היום נקטה בחיי המדינה. ועדה
טיוחדת שדנה בענינים אלה הוכיחה בעליל שכל ענין סתן הדרכונים
הזיקה ולא הסיגה את הטטרה. גם בענין זה הוא הדין.

טוטב להיות זהירים בענין זה.
צדק טוחלט אין, ואין לחפשו. אין ספק כי אחוז אחד יאבד זכות
בחירה מטעמים טוניים. חבר הכנסת פרי אמר, כי אין הוא סתנגד
לישיבת קבע של ששה חדשים. אולם גם היום אין אתה נותן יותר.
פרטום הספר לוקח זמן, אחר כך יי מקום לעדעורים. זאת איבד יכול
לעטות טיד. אם אתה טטכים לששה חדשים - עליך לתת את הזמן. קיימת
החובה בחוק לפרטם חוברת ולתת מקום לעדעור. נחוץ לכך כמה חדשים.
ואם תוותר על ששה חדשים הרי שאין לך ששה חדשים של ישיבת קבע.
אתה הורט את הקטר העיקרי בין האזרח ובין הרשות המקומית.

טוב נעשה אם נבקש את חברי חובי וחבריו לא ללכת בדרך זו, כי על ידי כך אתם הורסים את הקשר בין האזרח ובין הרשות המקומית.

ח. סגורני-כהן :
צדק טר איכילוב בנסקרו את דבריו שלרשות המקומית המשמשת את האזרח יש ענינים לוקאליים החורגים לפעמים מן הבעיה הפוליטית, הסדיבית כללית. אולם אל תתעלם מן המציאות. בעבר היו נבחרים אישים שעשו שירות טוב למען העיר והמקום. כיום אין זה כך. כיום יש בעיות פוליטיות, מפלגתיות וקואליציוניות. רק מעטים טבדילים בין הבחירה לרשות המקומית ובין הבחירה לרשות המרכזית, האנדרללוטוסיה הכללית בסדיבה בענין המפלגות קובעת גם ברשות המקומית.

אנו חיים בתקופה של נדידה ולא רק החדשים נודדים אלא גם הותיקים. והשאלה היא: אם לסלול סאלה את זכות הבחירה לעיריות אם לא. בערים הנדידה היא דווקא של ותיקים, כי אלה עוברים לשיכונים, ורבים הגרים בתל-אביב עוברים לגור בדטת-גן. יש רבים שעברו ביולי ולא בטאי, ומה דינם? גם תוך שכנה החדשים הללו תהיה נדידה וגם אז ייפגעו רבים, אולם פחות. איני יודע בטה זה ישנה כשההרכב ברשות המקומית הוא בלאו הכי הרכב מפלגתי-פוליטי ולא הרכב אישי של רשות המנהלת את המסק במקום. המדובר הוא לגבי הערים, כי סם הנדידה היא של ותיקים. איני רוצה, על כן, להחליט לפה ולסלם, אבל הניסוקים שסטעתי לא שכנעו אותי.

ב. סטין :
אין אנו דנים בשאלה זו בפעם הראשונה. לכל אחד צורת המחשבה המיוחדת לו. ההטברה המסקית אינה משכנעת אותי דווקא מבחינה מסקית. והיו כבר דוגמות בענין זה. אנו רוצים לאפשר להפוני האזרחים להצביע, וזה מעל לכל צורך מפלגתי ומעל למפלגתיות כי הסנסה היא שונה. דווקא סביב הצקודה הזאת אפשר להתלכד. לא כן סביב מסקיות מפוקקת. השאלה היא: איך לאפשר לאזרחי הסדיבה להצביע בהטונייהם ולא לסנוע בעד אבוד גדול של אזרחים טלהצביע. הסברי הסר אינם מליכנעים. הוא סאריך את הזמן ליותר טלנה טסיטה. תפקידינו לסטור על זכות ההצבעה של האזרחים. אינני טחפט צדק אבסולוטי סאיננו קיים, אבל לפחות צדק רלטיבי, וזה בידינו.

למען הסגת הצדק הרלטיבי הזה אני מציע לבטל את תקופת הקבע של טשה חדשים לפני היום הקובע ולקבוע את היום הקובע טשה חדשים לפני יום ההצבעה. על ידי כך נפתור את הבעיה כולה ובסטור על החוק.

השאלה השניה היא: כיצד להבטיח בצורה כלטחי שהרטיטות תהיינה מוכנות בזמן. כדי שלא יצטרך טר הפנים להטמטט בטטכותו ובזכותו לדחותן. יודע אני כי יש כבר תכניות בטקוטות סטוייטים לדחות מלמפרע את הבחירות. הסר הזה על טטך התקנות העוטדות לרשותו יוכל אטנם לדחותן, וכך תיסלל עוד הפעם זכות ההצבעה טאלפי אזרחי טדיבה.

אני מציע, על כן, לקבוע את היום הקובע טשה חדשים לפני יום הבחירות ולבטל את טשה החדשים טלפני היום הקובע.

היו"ר נ. חת :
אני בעד צנו לבחירות לעיריה. גם פרי בעד צנו, כי כאן על האזרח להיות בקשר עם עירו ועם מקומו. ואם אתה, פרי, מסכים לכך הרי שאין לך אפשרות לבטל את היום הקובע. היום הקובע הוא אותו היום בו מסורים

רשימת הבוחרים. ואם באותו יום ובתקופה שקדמה לו לא ישוב האגף
לגיבה של קבע במקום - איך תכניס אותו לרשימה? אם אתה מסכים
לששה חדשים הרי אין לך פלטה מן הדבר הזה. אם אתה אומר שיש
צנז מסויים של ישיבה - עליו להיות עד ליום הקובע, עד לאותו
יום בו מסדרים את רשימת הבוחרים. יכול אתה להציע, מר חזני,
לרשימת הבוחרים מטפיק את ילכנס אילו היושב עודש ימים המקום,
אבל אם אתה אומר שיש צורך בששה חדשים - הרי אינך יכול לבטל
את ההחלטה.

אני מוכן לברר עם טומחי מסרד
הפנים כמה זמן בחוץ טיום הכנת הרשימות ועד ליום הבחירות. אולי
את התקופה הזאת ניתן להקטין, אולם זוהי האפשרות היחידה.

למר קטין רוצה אני להגיד, כי
הצדק איננו אומר לתת להסדני העם להצביע, אלא אך ורק לתושבי
המקום, זאת זאת מבטיח החוק. לפנינו רק דרך אחת והיא: או
להקטין את הצנז או לדחות את היום הקובע.

להצעתו של חבר הכנסת ע. אסף בענין
איחוד הרשימות. הדברים הם שונים ואינם זהים. כל זמן שקיימים שני
חוקים ושתי פרוצדורות, כל זמן שקיימים סוסדות שונים וועדות
בחירה שונות - אין מקום לאיחוד כזה. יכול אתה לעשות רשימה אחת
רק אם תבטל את החוק כולו. אחרת - לא תוכל לבצע את הדבר.

חבר הכנסת קטין רוצה להבטיח כי
"הסד הזה" לא יוציא תקנות על סמך חוק העיריות. האם אתה יכול
לשנות זאת, הרי אינך יכול למבוע את הדבר.

ע. איכילוב:
נדמה לי, כי אין דרך אחרת. אלא
לבקש ממסרד הפנים לוח תאריכים
הנובע מן החוק לישיבה הבאה, כדי להבהיר מוטג זה של ישיבת
קבע.

מ. חזני:
אני רוצה להציע את הצעת:
ועדת הפנים מטליצה על כך שסעיף קטן
11 של סעיף א' של סעיף 11 יתוקן באופן שיושטטו מתוכו הטלים
"ובמטח ששה חדשים שקדמו לו", ובמקום זה יהיה כתוב "ביום הקובע
היה מקום טגוריו הקבוע בלמח הכלול ביום הקובע באיזור העיריה
בתנאי שיהיה מרחק לל ששה חדשים מן היום הקובע ועד ליום הבחירות".

אם הצעה זו תתקבל זה יצוד את
הבטיס לרשימת בוחרים אחידה, כלומר - רשימת הבוחרים לכנסת תהווה
את היסוד לרשימת הבוחרים ברשויות המקוטיות. יתכן ואין זה טחייב
לינוי בחוק, אולי זה ענין אמטיניסטטיבי בלבד, אולם יהיה בזה
כדי לפטור מלהוטיב פקידים טיוחורים. ברוד שזה לא פוסל את הקלפי
ואת ועדת הבחירות המקוטית. ואולי אין, על כן, צורך בתיקון
בחוק.

אני גם מצטרף להצעתו של עמי אסף
בענין האזרחות. יש להוטיף ללני הטליגים שהם: היום הקובע והגיל
גם טייג שלישי והוא: על הבוחר להיות אזרח ישראלי.

היו"ר נ. חת:
להצעה אחרונה זו אני מתנגד.

מ. חזני:
אני מוכן להסירה.

היו"ר נ. חת :
לא נוכל לגשת היום להצבעה. אנו
נדחה את ההצבעה לטובע הבא לאחר
שבסמך את חוות דעתו ליל היועץ המשפטי של שר הפנים ואת חוות
דעתו של שר צילן בענינים אלה. אנו רוצים לשמוע איזה תיקונים
יש להגביל בחוק העיריות כדי לאפשר את עריכת הבחירות לרשויות
המקומיות לפי אותה הרשימה ומה בכלל דעתם בענין הצעתו של
חבר הכנסת חזני לגבי הסעיף הזה.

ה ו ח ל ט לדחות את ההצבעה לטובע הבא.

כנראה לא נוכל לדון היום בסעיף השני
העוסק על סדר היום. השר טפיר איננו והועדה לא סיימה עוד את
עבודתה.

שר א.ש. טויאל :
עד היום לא היה באפשרותו של השר טחטת
הטעמה המוסלת עליו לאטוף את הועדה
יותר מפעם אחת. יש לתת עוד שהות לחברי הועדה לטפל בענין.

א. אלישר :
אני מבקש שהיו"ר לכתוב לטרכז הועדה
שר טפיר לעשות את הדבר בהקדם.

היו"ר נ. חת :
אני מציע לדון על כך שנית ביום ג'
בעוד 4 שבועות כדי לתת לוועדה הסהות
לטפל ולבדוק את הבעיה.

ועתה לטעיף השלישי: ענין העדה
המוסלמית. נראה לי כי עלינו לדחות את הדבר. דומני כי הוא גם
איננו דחוף.

ר. בטטוני :
אני מחשיב טאד את הדין. הייתי מבקש
להקדיש ישיבה מיוחדת לבעיה זו.

היו"ר נ. חת :
אני רוצה לטנוע אי הבנה ביני ובין
חבר הכנסת בטטוני. לא החלטנו עדיין
לדון בענין זה. החלטנו, קודם כל, לשמוע מה יש בפי סגן שר
הדתות, ורק אחר-כך להחליט אם לדון או לא לדון.

ר. בטטוני :
ב-23.11 החלט להעמיד על סדר יומה
של הועדה את ענין המוסלמים בחיפה.

היו"ר נ. חת :
לא כך החלטנו. לא נוותר על הפרוצדורה
הרגילה. קודם כל נזמין את אותה האדם
המטפל בענין הנידון, ולאחר שסמך את הדברים בחליט אם לקיים
דין אם לא.

אנו נזמין את סגן שר הדתות ליום ג'
בעוד שבועים לטעה 5.30 אחה"צ.

- - -

הישיבה נועלה ב-19.30